

Η ΚΕΡΑΣΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ — ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 8 - 105 59 ΑΘΗΝΑ — ΤΗΛ. 210 3234288 - FAX: 210 3232504 — ΚΩΔΙΚΟΣ: 3997

ΕΤΟΣ 206

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 108

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2011

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ € 0,29

ΘΕΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΑΣΙΑ

1. α) Στις 15 Αυγούστου θα τελεστεί στο εκκλησάκι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Θεία Λειτουργία.

Στη συνέχεια θα γίνει αρτοκλασία με προσφορά των άρθρων από το Σύλλογό μας.

Παράκληση, να παραστούμε όλοι μαζί στην εκκλησία, για να τιμήσουμε την ιερότητα της Μεγάλης Ημέρας.

β) Την ίδια ημέρα και κατά τις ώρες 6-7 μ.μ. θα τελεστούν στην Πάδη, οι αγώνες των νέων μας, με την επίβλεψη μελών του Διοικ. Συμβουλίου μας.

γ) Την ίδια επίσης ημέρα, από τις 8ης εσπερινής ώρας και μετά θα γίνει το πανηγύρι στην πλατεία του χωριού, με τη φροντίδα του Δ.Σ. του Συλλόγου μας.

2. Στις 13 Αυγούστου θα γίνει Θεία Λειτουργία στο εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής και στις 29 του ίδιου μήνα, θα γίνει επίσης Λειτουργία στο εκκλησάκι του Αϊ Γιάννη, μετά το τέλος της οποίας θα ακολουθήσει Αρτοκλασία με προσφορά των άρθρων από το Δ.Σ. του Συλλόγου μας.

Ίσως και να μην υπάρχει αύριο...

Πριν από 28 χρόνια ο Σύλλογος Κερασιωτών Δωριδας πήρε μια πρωτοποριακή για τα δεδομένα της εποχής απόφαση να εκδώσει το πρώτο φύλλο της εφημερίδας «**Η ΚΕΡΑΣΙΑ**».

Η Εφημερίδα στα πρώτα της βήματα, φτωχή σε ύλη, προσπαθούσε να ορθοποδήσει.

Σιγά-σιγά αναβαθμίστηκε, αγαπήθηκε και αγκαλιάστηκε από τους απανταχού Κερασιώτες και όχι μόνο. Για χρόνια τώρα είναι ένα γεγονός όχι μόνο για την Κερασιά αλλά και για το Νομό Φωκίδος και με πολύ καλές κριτικές.

Μέσα από τις στήλες της «**ΚΕΡΑΣΙΑΣ**», *επειδή είναι και το μοναδικό μέσο επικοινωνίας του Συλλόγου με τους Κερασιώτες, δόθηκε θήμα σε Κερασιώτες να γράφουν τις απόψεις τους, να πληροφορούνται για τις εκδηλώσεις του Συλλόγου και τα κοινωνικά των χωριανών.*

Μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια της κυκλοφορίας της θα έγιναν και λάθη. **Το σίγουρο όμως είναι ότι «Η ΚΕΡΑΣΙΑ» άφησε το στίγμα της σαν συλλογική εφημερίδα.**

Οι κάποιες ηλικίας εντός και εκτός Ελλάδας Κερασιώτες, έλκοντες Κερασιώτικη καταγωγή ή διπλανών χωριών περιμένουν τον ταχυδρόμο με λαχτάρα να τους χτυπήσει την πόρτα με την «**ΚΕΡΑΣΙΑ**» να μάθουν νέα όχι μόνο του χωριού, αλλά και ολόκληρης της περιφέρειας.

Η εφημερίδα όλα αυτά τα χρόνια διανέμεται **ΔΩΡΕΑΝ** και τα έξοδα της καλύπτονταν από τις δικές σας συνδρομές. Μέχρι και το 2007 ο καθένας μας, βοηθούσε λίγο-πολύ στα έξοδα για την έκδοση, υποχρεωτική συσκευασία και ταχυδρόμηση της εφημερίδας. Έκτοτε σταδιακά σταμάτησαν να έρχονται συνδρομές (και λόγω της κρίσης των καιρών που ζούμε) **οπότε ένα μέρος των εξόδων καλυπτόταν από το Δ.Σ. και από μερικά ακόμη άτομα.**

Φοβούμαστε ότι ίσως και να μην υπάρχει αύριο. Αυτό θα εξαρτηθεί από όλους εσάς τους παραλήπτες της «**ΚΕΡΑΣΙΑΣ**» διαφορετικά με πικρία σας αναγγέλλουμε **ότι μάλλον δεν θα υπάρξει επόμενο φύλλο** γιατί τα οικονομικά του Συλλόγου είναι σε τραγικά άσχημη κατάσταση και μαθηματικά θα οδηγηθεί σ' ένα άδοξο τέλος και θα είναι κρίμα.

Για να μη συμβεί αυτό, σας παρακαλούμε να συμβάλετε οικονομικά για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας.

Σας ευχαριστούμε
Το Δ.Σ.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ Κ. ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ

Υπεγράφη από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, η απόφαση κατακύρωσης του αποτελέσματος του Δημόσιου Μειοδοτικού Διαγωνισμού που διεξήχθη την 30ή Νοεμβρίου 2010, για την κατασκευή του «**Αρδευτικού Έργου Ελαιώνα Άμφισσας Ν. Φωκίδας**».

Η διαδικασία για την υπογραφή της σύμβασης βρίσκεται σε εξέλιξη και θα ολοκληρωθεί αφότου πραγματοποιηθεί ο προσυμβατικός έλεγχος από αρμόδιο κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ τεύχος Β/αρ. φύλλου 311) η Κοινή Υπουργική Απόφαση σχετικά με την **κατανομή οκτώ (8) θέσεων προσωπικού για τη στελέχωση του Κέντρου Στήριξης Ατόμων με Αναπηρίες Άμφισσας.**

Η Βουλευτής βρισκόταν σε συνεργασία με την Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Υγείας και το Διοικητικό Συμβούλιο του Κέντρου, προκειμένου να δρομολογηθεί η λειτουργία του Κέντρου Στήριξης Ατόμων με Αναπηρία.

Κοινοβουλευτική ΕΡΩΤΗΣΗ κατέθεσε στις 29 Μαρτίου, η Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Ν. Φωκίδας κα Αφροδίτη Παπαθανάση, προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων κ. Ρέππα, σχετικά με την **Αποκατάσταση του τμήματος του οδοστρώματος 30 περίπου μέτρων που υπέστη καθίζηση στο δρόμο Άμφισσα-Αγ. Ευθυμία.**

Ο προϋπολογισμός των εργασιών για την αποκατάσταση των ζημιών αυτών στο τμήμα από Άμφισσα έως την διασταύρωση προς Αγ. Γεώργιο ανέρχεται στο ποσό του 1.000.000 ευρώ, η σχετική πίστωση για το οποίο ζητήθηκε ήδη από τη Δ/ση Σχεδιασμού & Ανάπτυξης της Περιφέρειας.

Η Βουλευτής έθεσε στον αρμόδιο Υπουργό, τα εξής ερωτήματα:

1. Ποιό είναι το ακριβές χρονοδιάγραμμα για την αποκατάσταση του τμήματος του δρόμου που έχει υποστεί καθίζηση στη χ.θ. 3+400 και ποιά μέτρα πρόληψης και αποκατάστασης θα ληφθούν για το τμήμα πριν τη σήραγγα;

2. Πού οφείλονται, σε γεωλογικά φαινόμενα ή σε τεχνικές αστοχίες, αυτές οι καταστροφές της οδού;

3. Εκπονήθηκαν οι απαιτούμενες γεωτεχνικές και γεωλογικές μελέτες;

4. Γιατί για ένα έργο υποδομής που κατασκευάστηκε την τελευταία δεκαετία και ως εκ τούτου θα έπρεπε να είναι τεχνικά και λειτουργικά άρτιο πρέπει σήμερα το Ελληνικό Δημόσιο να καταβάλει εκ νέου πόρους για την αποκατάστασή του. Πώς το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων σκοπεύει να αντιμετωπίσει ανάλογα φαινόμενα κακοτεχνιών και αστοχιών;

Αναφορά προς τον Υπουργό Πολιτισμού & Τουρισμού κ. Π. Γερούλανο

Θέμα: «**Ανασύλωση Κάστρου Λιλαίας Ν. Φωκίδας**»

Η Λιλαία (Κάτω Αγόριανη), είναι ένα όμορφο παραδοσιακό χωριό στα βόρεια ριζά του Παρνασσού. Ο αρχαιολογικός χώρος της Λιλαίας περιλαμβάνει μεταξύ άλλων, την οχύρωση της πόλης, η οποία χρονολογείται από τον 4ο αι. π.Χ. Δυστυχώς όμως, με την πάροδο των ετών, το αρχαίο κάστρο έχει υποστεί σημαντικές ζημιές και φυσικές φθορές.

Παρακαλούμε όπως εξετάσετε τη δυνατότητα χρηματοδότησης της ανασύλωσης του κάστρου, καθώς αυτό έχει ιδιαίτερη αρχαιολογική και πολιτιστική σημασία για την περιοχή και το νομό Φωκίδας και η ανάδειξή του μπορεί να αποτελέσει πόλο έλξης για τουρίστες και αρχαιολάτρες.

Η Βουλευτής
Αφροδίτη Παπαθανάση
Βουλευτής Ν. Φωκίδας

ΓΑΜΟΙ

Στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής, στο Άλσος Ν. Φιλαδέλφειας, τέλεσαν τους γάμους τους οι εκλεκτοί νέοι **Αθανάσιος Γ. Πλάκας** και **Λιόλα Χριστέα**.

Το μυστήριο παρακολούθησαν με την επιβεβλημένη ιερότητα, οι στενοί συγγενείς και φίλοι των νεονύμφων, καθώς και πλήθος συμπατριωτών και συγχωριανών μας.

«Η ΚΕΡΑΣΙΑ» και το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχονται χαρούμενη, αδιατάρακτη και δημιουργική οικογενειακή ζωή.

ΠΕΝΘΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

Ενας ακόμη λαμπρός Κερασιώτης και λάτρης του χωριού του, ο **Βασίλειος Μακρής**, απεβίωσε σε ηλικία 61 ετών, στο νοσοκομείο του Ευαγγελισμού, από οξύτατο εγκεφαλικό επεισόδιο.

Η σορός του μεταφέρθηκε στην Κερασιά και η κηδεία του έγινε από τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου, με τη συμμετοχή της συζύγου, των παιδιών και του πατέρα του

και ενός πλήθους λοιπών συγγενών, φίλων Κερασιωτών και κατοίκων από πλησιέστερα χωριά της Κερασίας.

Ο Βασίλης γεννήθηκε στην Κερασιά και υπήρξε το ένα και μοναδικό παιδί της οικογένειας. Έτυχε εξαιρετικής φροντίδας από τους γονείς του ως μικρό παιδί, τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο στο χωριό του και στη συνέχεια εφοίτησε για μια τριετία στο Γυμνάσιο Λιδωρικίου. Μετά, εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου συμπλήρωσε τις σπουδές του και επί πλέον εφοίτησε για δύο χρόνια σε ειδική τεχνική σχολή.

Με τα προσόντα αυτά, κατάφερε πολύ σύντομα να διοριστεί ως υπάλληλος στη γνωστή εταιρεία «ΜΠΙΚ», στην οποία υπηρέτησε τριάντα επτά ολόκληρα χρόνια.

Δεν παρέλειψε, σε σύντομο χρόνο μετά το διορισμό του στην αναφερθείσα εταιρεία, να επιλέξει και την εξαιρετική σύντροφό του και γυναίκα του, τη Γούλα, όπου μαζί συνέτηξαν μια εξαιρετική οικογένεια και είχαν τη μεγάλη ευτυχία να φέρουν στον κόσμο δυο πραγματικά αγγελούδια, ένα γιό και μια κόρη.

Έτσι, ο Βασίλης:

Ως άξιος πατέρας και σύζυγος, έμεινε πιστός στη γυναίκα του, προστάτευσε τα παιδιά του, τους έδειξε τον τίμιο και σωστό δρόμο, διέθεσε με πολλές θυσίες όλα τα έξοδα για τις σπουδές τους και τέλος, υπήρξε ευτυχέστατος όταν διάβασε και έψαυσε με τα χέρια του, τους πανεπιστημιακούς τίτλους που του προσκόμισαν.

Ως εργαζόμενος στην εταιρεία, υπήρξε ο ευγενέστερος, ο εργατικότερος, ο αποδοτικότερος και ο αγαπητότερος υπάλληλος. Κατά την ομολογία των ανωτέρων του, υπήρξε ο κατά πάντα ανώτερος υπάλληλος και μάλιστα με υπεροχή και μεγάλη απόσταση έναντι όλων των άλλων.

Ως Κερασιώτης δεν παρέλειπε να επισκέπτεται το χωριό του, τόσο κατά τις μεγάλες εορτές, όσο και τα καλοκαίρια. Προσέφερε τη βοήθειά του προς το Σύλλογο και κάθε υπηρεσία προς τους συγχωριανούς του, καθώς και τη βοήθειά του στον ιερέα και την εκκλησία γενικότερα.

Ως άξιος και ευγνώμων υιός, βρισκόταν κοντά στον πατέρα του, τον συνώδευε στο χωριό, βρισκόταν δίπλα του στους περιπάτους και έτρεφε τον οφειλόμενο προς αυτόν σεβασμό.

Τέλος, ο Βασίλης ως άνθρωπος υπήρξε ευγενής, έντιμος και ευσυνειδητός. Ήταν γαλήνιος και πράος και ιδιαίτερα χαρούμενος και γελαστός. Διέθετε συνέπεια και εμπιστοσύνη, καταδεκτικότητα και άπταιστη συμπεριφορά και ως παράδειγμα θα μένει για όλους μας το ήθος, η αξιοπρέπεια και η ευπροσηγορία του.

Μαζί με τα θεομά συλλυπητήρια όλων μας προς τα παιδιά, τη σύζυγο και τον πατέρα του, ευχόμαστε το χόμα της Κερασίας που τον αγάλιασε, να είναι ελαφρό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΧΑΡΟΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ενας άξιος Κερασιώτης και καλός νοικοκύρης, που δεν απομακρύνθηκε ποτέ από τον τόπο του από την ημέρα της γεννήσεώς του μέχρι και την ημέρα του θανάτου του, έκλεισε για πάντα τα μάτια του στην Κερασιά, την οποία αγάπησε με πάθος και την υπηρέτησε πιστά για πολλά χρόνια, ως Πρόεδρος της Κοινότητας.

Ο Βασίλειος Χαρονικολάου έφυγε οριστικά από τη ζωή στις 9 Μαΐου 2011, σε ηλικία 91 ετών και η κηδεία του έγινε από τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Κερασίας, με τη συμμετοχή στενών συγγενών, φίλων και συγχωριανών του.

Ο Βασίλης τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο στην Κερασιά και σ' αυτό το όμορφο χωριό πέρασε τα νηπιακά, τα παιδικά και τα νεανικά του χρόνια, αλλά και ολόκληρη τη ζωή του μέχρι τα 91 χρόνια του. Ασχολήθηκε με γεωργικές και κτηνοτροφικές κυρίως εργασίες, μαζί με τους γονείς του και τα άλλα μέλη της πολυμελούς οικογένειας.

Σε ώριμη ηλικία παντρεύτηκε την άξια σύντροφό του Αθηνά Γκάνου και ευτύχησε με τον ερχομό δύο εξαιρετικών παιδιών στην οικογένειά του.

Ως οικογενειάρχης πλέον ο Βασίλης, περιέβαλλε με φροντίδα και αγάπη τη γυναίκα και τα παιδιά του και εργάστηκε σκληρά για την αποκατάσταση των παιδιών του. Τους υπέδειξε το σωστό και τίμιο δρόμο, τους εξασφάλισε τα έξοδα των σπουδών τους και ευτύχησε που έζησε από κοντά την αποκατάσταση των παιδιών του και ιδιαίτερα τον ικανοποίησε το γεγονός που ο μεγαλύτερο γιός του έγινε ιερέας και παρέμεινε μαζί του στην Κερασιά. Και μάλιστα, η ευτυχία του ήταν ακόμη μεγαλύτερη, όταν η οικογένεια του ιερέα έφερε στον κόσμο το εγγονάκι του, ένα εξαιρετικό και πανέξυπνο αγοράκι.

Ο Βασίλειος Χαρονικολάου υπήρξε ένας άξιος και καλός οικογενειάρχης. Ως άνθρωπος υπήρξε έντιμος, εργατικός, ευσυνείδητος, φιλήσυχος και ευκατάδεκτος. Ως

κάτοικος του χωριού προσέτρεχε με καλωσύνη και προθυμία προς όσους ζητούσαν τη βοήθειά του. Και ακόμη, ως Πρόεδρος της Κοινότητας, διέθεσε χρόνο και δυνάμεις για να προσφέρει ό,τι καλύτερο στο χωριό του.

Αιωνία του η μνήμη και το χόμα της Κερασίας που τον υποδέχθηκε, να είναι ελαφρό.

« Η ΚΕΡΑΣΙΑ »

ΤΡΙΜΗΝΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ

Ιδιοκτήτης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ
ΔΩΡΙΔΑΣ

Αριστείδου 8 - 105 59 Αθήνα
Τηλ. 210 3234288
Fax: 210 3232504

Εκδότης - Διευθυντής
Βασίλειος Αλεξόπουλος
Κανδάνου 3 - 115 26 Αθήνα
Τηλ. 210 6927920

Συντάσσεται
από Τριμελή Επιτροπή
Βασίλειος Αλεξόπουλος
Στέλιος Αντωνόπουλος
Ιωάννης Γκάνος
Επιμέλεια Έκδοσης
Φώτης Βρέττας
E-mail: fotisvrettas@gmail.com

Φωτοστοιχειοθεσία
Σώτος Μάγγος
Ακαδήμου 17-104 36 Αθήνα
Τηλ./Fax: 210 5236330
E-mail: msotos@otenet.gr

Προσφορές προς
τον Σύλλογο

Για τους σκοπούς του Συλλόγου προσέφεραν:

1. Χαρονικολάου Ολυμπία € 15
2. Δημόπουλος Αθανάσιος € 20

Β' Δωρεές εις μνήμην:

Εις μνήμην του εξαδέλφου τους **Βασιλείου Μακρή**, προσέφεραν:

1. Κική Νίκα-Δασκαλοπούλου, το γένος Μπερτσιά € 50
2. Αντωνία Νίκα-Παπά, το γένος Μπερτσιά € 50
3. Μάνια Παπανδρέου, το γένος Μπερτσιά € 50
4. Βασίλειος Πλάκας του Αθανασίου € 50
5. Λουκάς και Δώρα Δημάκα € 50
6. Ιωάννης Μπαουστάνος € 20
7. Ευφροσύνη Χριστοβασίλη € 20
8. Νικόλαος Θεοχάρης € 20
9. Ιερέας Γεώργιος Χαρονικολάου, εις μνήμην του πατέρα του Γεωργίου € 30
10. Σπύρος Ευαγγελόπουλος, εις μνήμην Βασιλείου Χαρονικολάου € 100
11. Σπύρος Ευαγγελόπουλος, εις μνήμην Βασιλείου Μακρή € 100
12. Αλεξόπουλος Βασίλειος, εις μνήμην των αγαπητών συγχωριανών του, Βασιλείου Χαρονικολάου και Βασιλείου Μακρή € 50.

Ευχαριστίες του Εκκλησιαστικού
Συμβουλίου του Ιερού Ναού μας
Αγίου Γεωργίου Κερασίας

Το Εκκλησιαστικό μας Συμβούλιο εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες στην **Ασημίνα Χαρονικολάου** για την ενίσχυση του Ταμείου μας με το ποσό των 500 ευρώ, εις μνήμην του πατέρα της **Παναγιώτη Χαρονικολάου**.

Ευχόμαστε, ο Άγιος Γεώργιος να είναι βοηθός και συμπαραστάτης σε ολη τη ζωή σας.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΕΣ
ΠΕΖΟΠΟΡΙΚΕΣ
ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ
Καλοκαίρι 2011

Ξεκινάμε και φέτος για τρίτη χρονιά τις εξορμήσεις από το χωριό μας την Κερασιά.

Το πρόγραμμα έχει ως εξής:

- 12 Αυγούστου προς Άγιο Νικόλαο
- 16 Αυγούστου προς Ομάλια
- 18 Αυγούστου προς Ψηλό Χωριό
- 20 Αυγούστου προς Κριάτσι

Σας περιμένουμε όλους σας.

Σούλα – Γιάννα – Βίκυ.

Επιστολές αναφερόμενες σε διενέξεις ή σε κομματικές τοποθετήσεις, δεν δημοσιεύονται. Εργασίες, επιστολές συντέμνονται κατά την κρίση της εφημερίδας και δημοσιεύονται ή όχι, δεν επιστρέφονται.

Επίσης, ενυπόγραφα άρθρα, επιστολές και κάθε άλλη συγγραφική δημιουργία που δημοσιεύεται, δεν εκφράζει κατ' ανάγκη και τις επίσημες θέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο συγγραφέας μας **Κώστας Π. Χάρης** μέσα στο 2011 εξέδωσε δύο καινούρια βιβλία: Το πρώτο έχει τίτλο «**ΑΠΟ ΤΟ ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ ΕΝΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ: Σελίδες από τη Ζωή και την Εκπαίδευση στη διαδρομή του 20ού αιώνα**» (εκδόσεις Γαβριηλίδη) και το δεύτερο «**ΑΠΟ ΤΗΝ ΨΥΧΟΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ**» (εκδόσεις Gutenberg), έργο που απευθύνεται στον Εκπαιδευτικό της γενικής Εκπαίδευσης, προσφέροντάς του μια επισκόπηση των βασικών παραμέτρων των διαδικασιών της διαπαιδαγωγικής και μάθησης.

Εμείς θα σταθούμε για την ώρα στο ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ, που με τον αυτοβιογραφικό χαρακτήρα του μας δίνει στοιχεία πολύτιμα από τη ζωή και την ιστορία του χωριού μας.

«Τα περιεχόμενα του βιβλίου» σημειώνει ο ίδιος «κατά κύριο λόγο επικεντρώνονται σε αξιοσημείωτες πτυχές της ελληνικής εκπαίδευσης στη διαδρομή του 20ού αιώνα, που αφήσαμε πίσω μας. Αντλούνται (ειδικότερα από τη 10ετία του 1930 κ.ε.) μέσα από άμεσες προσωπικές εμπειρίες μου ως εκπαιδευτικού σε επάλληλες βαθμίδες της υπηρεσιακής εκπαιδευτικής κλίμακας (ακόμα και ως μαθητή), αλλά και ως πολίτη. [...]

»Προσωπικά, έζησα τις περισσότερες από τις καταστάσεις αυτές και γυρεύτηκα τις όποιες εκβάσεις τους, πολλές από τις οποίες ήταν και πικρές. Σε πολλές περιπτώσεις έτυχε να είμαι απλώς ένα από τα άτομα που τις έζησαν ή τις «υπέστησαν». Σε άλλες είχα κάποιου βαθμού συνυπευθυνότητα, έπαιζα κι εγώ κάποιο ρόλο. Υπήρξαν και περιπτώσεις κατά τις οποίες άσκησα υπηρεσιακές αρμοδιότητες σε σημαντικό βαθμό προσωπικής ευθύνης, που συνεπάγονταν βασικούς ρόλους και επέβαλλαν ή επέτρεπαν καθοριστικές πρωτοβουλίες.»

Μέσα από τα κεφάλαια του βιβλίου βλέπουμε τη διαδρομή του συγγραφέα, παράλληλα με τα κοινωνικά και πολιτικά συμβάντα της εποχής, από το χωριό μας ως τα ανώτατα κλιμάκια του εκπαιδευτικού χώρου.

Σταχυολογούμε ελάχιστα ενδεικτικά αποσπάσματα:

«Το πλησιέστερο στο δικό μου χωριό γυμνάσιο» διαβάζουμε σε κάποιο κεφάλαιο «ήταν του Λιδορικού, σε απόσταση επτά ολόκληρων ωρών οδοπορίας. Μία δεκαετία νωρίτερα ήταν ακόμα πιο μακριά, στη Άμφισσα (διπλάσια περίπου απόσταση). Όλοι κι όλοι τρεις μόνο νέοι από το χωριό μου είχαν κατορθώσει να φοιτήσουν τότε στο γυμνάσιο της Άμφισσας, με μεγάλες μάλιστα, στερηθείσες: σιτιζόμε-

νοι με ψωμί, λίγο τυρί, τραχανά, πατάτες, φασόλια κ.ά. όσπρια, όλα φερμένα από το μακρινό χωριό –και με σαλωνίτικες ελιές βέβαια. Τα δυο από τα παιδιά αυτά ήταν του παπά του χωριού και το τρίτο του μαγαζάτορα. Από δύο δηλαδή, μόνο, οικογένειες, ενώ το χωριό είχε πάνω από 100 οικογένειες και περίπου 600 κατοίκους (1920). Για την ιστορία, οι δύο έγιναν αργότερα καθηγητές πανεπιστημίου και ο τρίτος γιατρός. Τέτοιο ανθρωπινό δυναμικό, θαμμένο στα εγκαταλειμμένα φτωχοχώρια».

Σε άλλο κεφάλαιο διαβάζουμε: «Οργανώσαμε, λοιπόν, τότε, με τον φιλόλογο καθηγητή Θανάση Πλάκα (μετέπειτα Γεν. Επιθεωρητή Μ.Ε.), που έμενε και αυτός στο χωριό, ένα είδος φροντιστηρίου για τα παιδιά που θα ήθελαν να επωφεληθούν από τις εξετάσεις αυτές. Παροτρύνουμε μάλιστα και τους γονείς των παιδιών που θα μπορούσαν να εγγραφούν στην Α΄ Γυμνασίου, αλλά που υπό κανονικές συνθήκες δεν σκόπευαν να φοιτήσουν στο γυμνάσιο. Συγκεντρώθηκαν, έτσι, είκοσι πέντε μαθητές διαφόρων γυμνασιακών τάξεων, από τους οποίους οι επτά (ο ένας τριάντα χρονών) από δυο κοντινά χωριά. Ο φιλόλογος κάλυπτε τα μαθήματα τις ειδικότητάς του και εγώ τα φυσικομαθηματικά. Τα κατείχα από τις γυμνασιακές μου σπουδές, αλλά διάβαζα κιόλας από τα ισχύοντα εγχειρίδια. Και τα κατάφερα καλά. Και βέβαια χωρίς αμοιβή».

Σε άλλο σημείο, εξιστορώντας τη συμμετοχή του στην Εθνική αντίσταση 1943-44 και αναφερόμενος στην κατοχική «συντροφιά» του χωριού, γράφει:

«Το ενδιαφέρον του θέματος είναι ότι όλα τα μέλη της συντροφιάς συνδεόμασταν μεταξύ μας φιλικά, κάναμε συνεχώς παρέα, συζητούσαμε τα όποια θέματα, και τις διαφωνίες μας. Αναφορικά με τις αντιστασιακές οργανώσεις, οι διαφωνίες μας πολλές φορές εκφράζονταν έντονα κι άλλοτε με πειρακτικά χωρατά. Ποτέ όμως δεν κατέληξαν σε διχαστικές διαθέσεις. Η στάση μας αυτή δημιούργησε ανάλογο κλίμα σε όλο το χωριό. Έτσι, όταν αργότερα οι διενέξεις των οργανώσεων καλλιέργησαν διχασμούς και πάθη στις μικρές κοινωνίες των χωριών (πάθη τα οποία μετέπειτα στον εμφύλιο προκάλεσαν και θύματα) οι κάτοικοι του δικού μας χωριού συμβίωσαν, τα χρόνια εκείνα, ειρηνικά, με αλληλεγγύη και ξεπέρασαν της διχαστικές κρίσεις χωρίς κατατρεγμούς».

Ένα πολύτιμο βιβλίο, ντοκουμέντο μιας ζωής και μιας ολόκληρης εποχής, διπλά πολύτιμο για μας τους Κερασιώτες.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΟΝΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ

Πάνε χρόνια πίσω, γύρω στο 1960 εξάχρονο παιδί, όταν ανηφορίζαμε μαζί με την αδελφή μου και τη συχωρεμένη τη μάνα μου προς το Ξεροβούνι για να ποτίσουμε κάτι χωραφάκια δίπλα στο παλιό νεκροταφείο στο Παλαιοχώρι και πιάσαμε κουβέντα για τη Μαρία την Πενταγιώτισσα (δεν θυμάμαι καλά αν είχε χωράφι εκεί η Μαρία ή για τον κάρανο). Άρχισε λοιπόν η μητέρα μου να μας εξιστορεί όλα όσα είχαν φτάσει στα αυτιά της απ' τον πατέρα της ή από θρύλους και παραδόσεις. Τώρα αρκετά μεγάλος πια

αποφάσισα να γράψω ένα κείμενο ψάχνοντας όσες αλήθειες υπάρχουν μέσα από μαρτυρίες αλλά και θρυλούμενα. Επειδή μόνος μου δεν θα τα κατάφερα ζήτησα τη βοήθεια τόσο για τη διόρθωση όσο και τη συμπλήρωση του κειμένου από τον **Κώστα Χάρη**, έναν από τους πολλούς πατέρες (και ηλικιακά) των γραμμάτων της Κερασιάς. Τον ευχαριστώ πολύ.

Φώτης Β. Βρέττας

Η **Μαρία** ή **Μαρίτσα Πενταγιώτισσα** ήταν μια κοπέλα θρυλική για την ομορφιά αλλά και για ένα πολύκροτο ερωτικό της σκάνδαλο, που έζησε την εποχή της βασιλείας του Όθωνα στην ορεινή Φωκίδα. Το προσωνύμιο Πενταγιώτισσα το όφειλε στον τόπο καταγωγής της, το χωριό Πενταγιού. Η ιστορία της αποτέλεσε στα νεότερα χρόνια πηγή έμπνευσης θεατρικών έργων, κινηματογραφικών ταινιών και τραγουδιών.

Η Μαρία Πενταγιώτισσα φέρεται να γεννήθηκε το 1821. Από τα νεανικά της χρόνια διασώθηκαν μόνο διάφορες παραδόσεις και θρύλοι. Ο πατέρας της λέγεται πως ήταν γραμματοδιδάσκαλος, εξ ου και ο χαρακτηρισμός της "μωρή δασκαλοπούλα" στο γνωστό τραγούδι «Στα Σάλωνα σφάζουν αρνιά». Υπήρξε ιδιαίτερα όμορφη κοπέλα, δυναμική και χειραφετημένη για τα δεδομένα της εποχής της. Αυτό που άφησε την ιστορία της ζωής της στην παράδοση είναι το ότι υπήρξε ηρωίδα ενός ερωτικού σκανδάλου που κατέληξε στη δολοφονία του αδερφού της. Μια συνισταμένη διάφορων εκδοχών αναφορικά με τη ζωή της διαλαμβάνει τα ακόλουθα περιστατικά που χρονολογικά τοποθετούνται στην περίοδο της βασιλείας του Όθωνα:

Σε μια επίσκεψη του βασιλιά Όθωνα και της βασίλισσας Αμαλίας στην Άμφισσα (τα Σάλωνα), πήγαν αντιπροσωπείες από όλα τα χωριά της Φωκίδας για να πάρουν μέρος στους εορτασμούς της υποδοχής του βασιλικού ζεύγους. Πήγαν κι από την Πενταγιού. Στην αντιπροσωπεία των Πενταγιωτών συμμετείχε και η Μαρία. Λέγεται μάλιστα ότι, κατά την παρουσίαση των αντιπροσωπειών, η βασίλισσα Αμαλία εντυπωσιάστηκε από την ομορφιά της Μαρίας και εκδήλωσε πρόθεση να την καλέσει στο παλάτι και να την εντάξει στην ακολουθία της. Στα πλαίσια των εορτασμών στα Σάλωνα για την υποδοχή του βασιλικού ζεύγους, οι διάφορες αντιπροσωπείες επιδόθηκαν σε γλέντια, με ρουμελιώτικο φαγοπότι και χορούς. Η Πενταγιώτικη αντιπροσωπεία είχε στήσει τη διασκέδαση στο χωριό Χρισσό, λίγο πιο έξω από τα Σάλωνα, κοντά στους Δελφούς. Εκεί, μπαίνοντας στο χορό η Μαρία, μπήκε κοντά της, πιάνοντάς της το χέρι, και ένας συγχωριανός της νέος, ο Δημήτρης Τουρκάκης. Στο χωριό είχε κυκλοφορήσει η φήμη ότι οι δυο νέοι είχαν κρυφό ερωτικό δεσμό. Μόλις είδε το **χειροκρότημα** αυτό στο χορό ο αδερφός της Μαρίας Γιάννης, όρμησε έξαλλος και έσυρε, μπροστά σε όλους τους συγχωριανούς, τη Μαρία έξω από το χορό. Αυτή το θεώρησε αυτό μεγάλη προσβολή και επιστρέφοντας στην Πενταγιού, σε συνάντησή της με τον Τουρ-

κάκη, οργισμένη του είπε να μην τον ξαναδεί μπροστά της, γιατί ήταν δειλός και δεν είχε το θάρρος να την υπερασπίσει ζητώντας την από τον αδερφό της σε γάμο.

Ο Τουρκάκης, κατά την παράδοση πάντα, για να αποδείξει πως δεν ήταν δειλός, έστησε νύχτα καρέφι στον αδερφό της Μαρίας και τον σκότωσε. Στη συνέχεια μετέφερε το πτώμα στο Ξεροβούνι που υψώνεται πάνω από το χωριό και το έριξε στον «κάρανο», ένα βαθύ βράβαθο στην κορφή του βουνού και κατόπιν, νύχτα ακόμα, γύρισε στο χωριό, στον κήπο έξω από το σπίτι της Μαρίας, και της έκαμε σινιάλο κα κατέβει. Μόλις συναντήθηκαν, της έδειξε την αρματωσιά του αδερφού της, της είπε ότι δεν είναι δειλός και της ανάγγειλε θριαμβευτικά το «κατόρθωμά» του. Εκείνη αποτροπιασμένη έβγαλε μια κραυγή πόνου «αδερφέ μου, σε σκότωσα!». Σε δυο τρεις μέρες, βοσκοί Πενταγιώτες, στο βουνό, οδηγημένοι κι από τα σκυλιά τους, βρήκαν και ανέσυραν το πτώμα από το βράβαθο κι όπως ήταν επόμενο έφτασε στην Πενταγιού η χωροφυλακή για ανακρίσεις. Ο Τουρκάκης μετά τη συνάντησή του στον κήπο της Μαρίας εξαφανίστηκε. Τελικά οδηγήθηκε στις αρχές με την κατηγορία του φόνου. Το σημαντικό για το θέμα μας είναι το γεγονός ότι κατηγορήθηκε και η Μαρία για ηθική αυτουργία. Η κατηγορία στηρίχτηκε στη μαρτυρία της αδερφής της η οποία κατέθεσε για την κραυγή της Μαρίας «αδερφέ μου σε σκότωσα» εκείνη τη νύχτα της συνάντησής της με τον Τουρκάκη στον κήπο. Η αδερφή της Μαρίας, κατά την παράδοση, ήταν μάλλον άσχημη και ζήλευε τη Μαρία για την ομορφιά της.

Συνελήφθη λοιπόν και η Μαρία, καταδικάστηκε και κλείστηκε στις φυλακές Λαμίας. Ύστερα από λίγα χρόνια στη φυλακή, πριν εκτίσει ακόμα την ποινή της, σύμφωνα με την παράδοση πάντα, πλάνεψε με τα θέλγητρά της το φύλακα της φυλακής και τη διευκόλυνε να δραπετεύσει. Περιπατώντας από τόπο σε τόπο έφτασε στην Πενταγιού την ημέρα της Λαμπρής και βρήκε τους συγχωριανούς της να χορεύουν στην πλατεία του χωριού. Άκουσε και το τραγούδι το αφιερωμένο στην προσωπική της τραγωδία:

"Στα Σάλωνα σφάζουν αρνιά και στο Χρισσό κριάρια και στις Μαρίας την ποδιά σφάζονται παλικάρια...."

Οι Πενταγιώτες, μόλις την είδαν ανήμερα του Πάσχα στην πλατεία, ταράχτηκαν. Οι περισσότεροι την αντίκρισαν με ανάμικτα συναισθήματα. Μερικοί επιτιμητικά (Συνέχεια στη σελ. 4)

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ

Στις 27 Φεβρουαρίου 2011 πραγματοποιήθηκε επίσκεψη και ξενάγηση στην Ακρόπολη και στο Μουσείο της, ύστερα από πρωτοβουλία του μέλους του Δ.Σ. του Συλλόγου Νάνσυ Μπουλουγούρη. Οι φωτογραφίες είναι από αυτή την εκδήλωση.

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

και η κόρη του πάρεδρου του χωριού, η οποία από τα παιδικά τους ακόμα χρόνια φθονούσε τη Μαρία για τα κάλλη της, που η ίδια δεν είχε, της φέρθηκε έκδηλα εχθρικά. Η Μαρία, προστά σε αυτή την υποδοχή, προχώρησε στο κέντρο της ομήγυρης και Θαρραλέα, όμως και με παράπονο, φώναξε: «τί σας έκαμα, ωρέ Πενταγιώτες, και με κατατρέ-

χετε;». Αναταραχή και σούσουρο ήταν η απάντηση.

Απογοητευμένη η Μαρία και φοβούμενη ότι θα κατάφθανε η χωροφυλακή να τη συλλάβει και να την οδηγήσει πίσω στη φυλακή, εγκατέλειψε το χωριό και τράπηκε προς τα βουνά της περιοχής όπου περιφερόταν μια μικρή ομάδα «λη-

στών», φυγόδικων δηλαδή, εναντίον των οποίων εκκρεμούσαν εντάλματα σύλληψης για σοβαρά μάλλον αδικήματα (γι αυτό και αποκαλούνταν «ντελματζήδες»). Η Μαρία κατέφυγε στον επικεφαλής της ομάδας, στον καπετάνιο και εκείνοι τη δέχτηκαν και την ενέταξαν στη δύναμη της ομά-

δας. Δεν έμεινε πολύν καιρό εκεί. Ο παπάς της Πενταγιούς ανέβηκε μια μέρα στο βουνό και τη συνάντησε. Της μίλησε με συμπάθεια και με θερμά λόγια της έπλεξε το εγκώμιο, πόσο καλή κοπέλα ήταν πριν από την περιπέτειά της. Τη συγκίνησε και την έπεισε να γυρίσει μαζί του στο χωριό. Κατά-

φεραν ακόμα να αμνηστευθεί κι έτσι τέλειωσαν πια τα βάσανά της. Αργότερα παντρεύτηκε στο πλαϊνό μεγαλοχώρι, το Παλαιοκάτουνο (Κροκύλειο σήμερα), το χήρο Κωνσταντίνο Αρμάο που είχε από τον προηγούμενο γάμο του τέσσερα παιδιά. Η Μαρία τα ανάθρεψε, τα μόρφωσε και τους έδωσε σωστές αρχές. Πέθανε τιμημένη το 1885, σε ηλικία 64 ετών.

ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ